

ബ്രഹ്മാജി.

ഒരു അദ്ധ്യായം.



ശ്രീ.

“എൻ. എസ്. തപാലോക മന്ദിര ഗ്രന്ഥാവലി,”

(ബ്രഹ്മാജലി.)

ഖണ്ഡം ഒന്ന്.

സംപാദകൻ,

പണ്ഡിത പദാങ്കാത്യാശ്രമി,

ശ്രീനീലകണ്ഠതീർത്ഥപാദസപാമി.

പ്രസാധകന്മാർ,

ആതിനാട്ടു തെക്കു നായർസമാജകാർക്കുൾക്കൊന്നിനാട്ടു
കേ. നാരായണപിള്ള.

ഖജാൻജി പൂരിയത്തു് എൻ. രാമ

ഒന്നാം പതിപ്പു്—പ്രതി ൧൦൦൦

“മനോഹരാനന്ദം” പ്രസ്സ്—ചെന്നൈ

[നാരായണപിള്ളയുടെ മുദ്രയില്ലാത്ത പതിപ്പുകൾ
വ്യാജമെന്നു വിചാരിക്കപ്പെടാതെ

മേലവകാശം സംപാദകന്മാർക്കുൾക്കു

൧൯൨൨.

(അഞ്ചു രൂ.)

സമൂഹം.

‘ആപാതജാതസുഖോച്ചയനം നരാനാം
പാപപാപം പരപദപ്രതിസംകലേന ക്ഷമം
ബ്രഹ്മാജ്ഞപ്രകൃതിമുദൈ തുഷ്ടൈവതസ്യ
ഡിബ്ബാദവതസ്യ പദൈവദേമർമാപമാമി.’

കൊററിനാട്ടു കെ. നാരായണപിള്ള,
പ്രസാധകൻ.

നോട്ട്—‘ഡിബ്ബ’നെന്നും ബാലശബ്ദപശ്ചാത്തമുണ്ടു്.

അ വ താ രി ക

നാം ഒരു പുതിയ ജീവിതത്തെ ആരംഭിക്കുന്ന ഘട്ടമാണെന്ന് പുലർക്കാലം. അപ്പോൾ നാം ആദ്യമായിച്ചെയ്യേണ്ടതേ, അതേവരെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മൂല്യപ്രായനമാരായി കിടന്നിരുന്ന നമ്മെ പുത്രവാത്സല്യത്തോടുകൂടി വിശേഷിച്ചു കാത്തുരക്ഷിച്ച ജാണിയന്മാവിനെ ഭക്തിപുരസ്കാരം ഉപാസിക്കുകയാകുന്നു. പ്രശാന്തരമനിയമായ പ്രഭാതസമയത്തു്, തിർച്ചശ്യാനികളായ പക്ഷികൾപോലും, അവയുടെ കണ്ണാനന്ദകരങ്ങളായ കളനീന്ദങ്ങളും കൊണ്ട് ആദിരും അന്തവുമില്ലാത്ത ഈശ്വരമാധാത്മ്യത്തെ പാടി സ്തുതിച്ച് നമ്മെ രോമാഞ്ചകണ്ഠകൃതിരരക്കിത്തീർന്നില്ലയോ?

കീർത്തന-ശ്രവണ-മനനാദികൾ കൊണ്ടാണല്ലോ, പരമപുരുഷാത്മമായ ആതൈക്യം സാധിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, സംസ്കൃതഭാഷാനഭിജ്ഞന്മാരായ മലയാളികൾക്കു്, ഭാഷയിൽ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ അദ്ധ്യാത്മതത്വങ്ങൾ അടങ്ങിയ സ്തോത്രഗന്ഥങ്ങളുടെ അഭാവം നിമിത്തം, അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഈശ്വരസങ്കീർത്തനം അനുഷ്ഠിക്കുക എന്നതു് ഒട്ടും സൂകരമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഈ പരിതാപകരമായ ന്യൂനതയെ പരിഹരിക്കുവാൻ പർവ്വപുരാണങ്ങളിലുള്ള വിശേഷപ്പെട്ട വേദാന്തസ്തോത്രമാകുന്നതു, “എൻ. എസ്. തത്യാലോകമന്ദിരഗന്ഥാവലി”യുടെ പ്രഥമസഞ്ചികയായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ “ബ്രഹ്മാഞ്ജലി.” “ശ്രീകണ്ഠാമൃതാണ്ണവം” “യോഗാമൃതതരംഗണി” മുതലായ

വിശിഷ്ട സാസ്തുതകൃതികൾ നിർമ്മിച്ചു, വിദേശീയവിദ്യാർജ്ജനങ്ങളെപ്പോലും അതതു രാജാക്കന്മാനവശം വദരക്കി, സമുദായഭൃദയത്തിനായി സർപ്പാ യതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മശ്രീ നീലകണ്ഠതീർത്ഥപാദസ്വാമികളാൽ ലോകസംഗ്രഹാത്മാ സമ്പാദിതമായ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രാശസ്ത്രത്തേപ്പറ്റി ഞാൻ വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല.

അല്ലെങ്കിലും ആസ്തികൃബുദ്ധിയുള്ള കേരളീയരെല്ലാവരും ജ്ഞാനപ്രകാശകമായ ഈ സ്കോത്രത്തേക്കെ, ഇതിന്റെ പ്രസാധകന്മാരിൽ അകൈതവമായ കൃതജ്ഞതയോടുകൂടി സ്വീകരിച്ചു, ഭക്തിപരവശരായി നന്ദനരം പാരായണം ചെയ്യാനന്ദിപ്പമെന്നാണു് എന്റെ പൂർണ്ണ വിശ്വാസം.

കന്നംകുളം. } വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ, (ഒപ്പ്.)
മവ-നൃ-ൻ-വ.

വി ഇതോ പനം.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഉദ്ദേശനിർമ്മാണത്തിനായും മറ്റും സംഘാടകമഹത്തമൻമാർ ഹസ്ത-ലെ മൂല-ഘോഷം മലയാളിയിൽ എഴുതിയിരുന്ന ലഘുലേഖനത്തെ താഴെ ഉദ്ധരിച്ചു സ്വല്പംപറയേണ്ടതത്യാവശ്യമെന്നു തോന്നുകയാൽ വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“പ്രാർത്ഥനാമന്ദിരങ്ങൾ കെട്ടിയ്ക്ക, തദംഗമായി ‘ഗ്രന്ഥാവലി’ നിർമ്മിയ്ക്കുക മുതലായവയ്ക്കും” എന്നെ ചില മഹാശയന്മാർ ഉത്സാഹിപ്പിച്ച അവാസരങ്ങളിൽ അതിനെക്കുറിച്ചു കറഞ്ഞൊന്നു പ്രസ്താവിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. പ്രവൃത്തുന്മാർ ഖമാകാശിരുന്നതുകൊണ്ടു കാലദൈർഘ്യം വന്നുപോയി. ഈയിടെ, അഭിജാതത്വം ഉന്നതപരീക്ഷാവിജയിത്വം ഏകാധ്യക്ഷസ്ഥിതി മുതലായവകൊണ്ടു മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു ധീരനായകശിഖാമണിയെക്കണ്ടു “ആചാരപദ്ധതി”യേയും മറ്റും മുന്നിട്ടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ പ്രാർത്ഥനാമന്ദിരഗ്രന്ഥാവലി നിർമ്മാണശുദ്ധ്യംകൂടി പ്രസംഗത്തിൽപെടാനിടയായി. പ്രാർത്ഥനാമന്ദിരത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്താണെന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ഈശ്വരസംബന്ധമായ പ്രതിമ (പടമുതലായതു)വെച്ച് ആരാധിക്ക, ശ്രാധനംചെയ്യുക, ശ്രുതമായ അർത്ഥം അടിയ്ക്കി ചിന്തിയ്ക്കുക, ആത്മൈകത്വംധ്യാനിക്ക എന്നിവയായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ സമാധാനം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ, ഈ ദൃശകാര്യങ്ങൾ വ്യവസ്ഥാപകന്മാർ നിരൂപിക്കുവാനും ഉണ്ടാ

യിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആ മാന്യനും, അങ്ങനെ ഒരു പക്ഷേ വ
 രമെന്നിരുന്നാലും അതിലേ ആചാര്യന്മാർ ഇതെല്ലാം അന്ത
 സന്ധാനം ചെയ്തതന്നെ പറയുമെന്നു ഞാനും ആശയങ്ങൾ വെ
 ഉിപ്പെടുത്തി. അതിനുശേഷം ഈ നാമധേയശ്രവണദശ
 ഖ്വീഷ്ടപുരോഹിതച്ചടങ്ങിലേക്കൊ മറ്റൊ ചിത്തവൃത്തിയെ
 ബലാൽ ആകർഷിക്കുന്നതാകയാലും പ്രാർത്ഥനതന്നെ ഹിന്ദുമ
 തരഫസ്ത്രതപവിരുദ്ധമാകയാലും പേരുമാറ്റേണ്ടതാണെന്ന്
 അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ഈ സങ്കല്പം എനിക്ക് ആ
 ദൃമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഞാൻ നമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു.
 ഇതുപോലെതന്നെ പല മാന്യന്മാരും ഈ വിഷയത്തെക്കുറി
 ച്ച് എന്നോടു സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ പുതിയ നി
 മ്തിതികൾക്കു നാമകരണം ചെയ്യുമ്പോൾ ലക്ഷണസമന്വ
 യ കരുതി പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണ് ഉചിതം. “പ്രാർത്ഥനാമ
 ദിരശബ്ദങ്ങൾ” ഹിന്ദുമതത്തിൽ മുഖ്യമുദ്രവൃത്തതന്നെ ഏകി
 ല്യാ “രൂപിശ്ചോഗമപഹരതി” എന്നുള്ള ന്യായപ്രകാരം പ്ര
 സിലിക്കു ബലമേറുന്നതാകയാൽ ക്രൈസ്തവ്വാദി പ്രാർത്ഥന
 പോലെ ഒന്നു ക്ഷണംകൊണ്ടു വൃത്തിയിൽ ആരൂപമാകുന്നു.
 എന്നുതന്നെയുമല്ല “വടക്കൻചൊവ്വായ്ക്കു മുടിപ്രാർത്ഥിക്ക, മല
 യാലപ്പഴയ്ക്കു തുണിയരിപ്രാർത്ഥിക്ക” മുതലായ അഭിപ്രായകാമ്യ
 പ്രാർത്ഥനപോലെ ഒന്നുതോന്നുകകൂടിച്ചെയ്യുന്നു. ഈ ദോഷങ്ങ
 ലെ നിരാകരിക്കുന്നതിനും മുൻപറഞ്ഞ അർത്ഥങ്ങൾ അന്തർഭ
 വിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി യോജ്യമായ നാമം സൂചിപ്പിക്കണ
 മെന്നു ബലമായി ശിപാർശ ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.” ഇങ്ങനെ
 പീഠികയിട്ടുകൊണ്ടു നാമാർത്ഥം വ്യക്തമാക്കുന്ന വിവരണസ
 ഹിതം പേരുകൾ സൂചിപ്പിച്ചു പിന്നീട് “.....മന്ദിര

നമാവലി രണ്ടുമൂന്നുശ്രേണിയിൽ ചെയ്യാനാരംഭിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിനാൽ ഇതേക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായം പറയാൻ അധികാരമുള്ളവർ സ്വാശയം “മലയാളി” നാമകപത്രദൂതന്മാർ അറിയിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഉപരമിക്കുന്നു” എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതിനു യാതൊരുമറുപടിയും കാണാതിരിക്കയാൽ “അപ്രതിഷിദ്ധമഭിമതഭവതി” എന്നുള്ള നന്മനുസരിച്ചു മഹാജനസമ്മതിയനുമാനിച്ചു “തത്പാലോകമന്ദിരഗ്രന്ഥാവലി” എന്നാക്കിയതാകുന്നു.

ഇതിന്റെ സന്മാദകനായ ബ്രഹ്മശ്രീ നീലകണ്ഠതീർത്ഥാചാര്യന്മാർ, “പ്രാക്പുസ്തകത്രയമഥത്രയ മദ്യലബ്ധിപാതനൈലകണ്ഠേണിതേരമൃതോപമായാഃ മാധുര്യകം സഹൃദൈഃ പ്രണയേനചേയ മാസുപദേശ്വേന സുഹൃതത്വമുചൈതിചേതഃ” എന്നു കത്തിന്റാറിലെ ശ്രീമന്മാരമഹോപാധ്യായബിരുദഭാഷിതപണ്ഡിതമാഹിഭാഗവതാർക്കരവർകളാലും, “ശ്രീമധുരണിവിതാനം സചിജ്ഞാനപ്രദാനി പരിശീല്യ-രചനാനന്ദത്രഭവതാം സമ്മോദസമുദ്രമഗ്നോഹം” എന്നു മദ്രാസ് ഹൈക്കോടറി വകിൽ മ. രാ. രാ. വിദ്യാലയം എസ്. വെങ്കടരമണയ്യർ ബി. എ., ബി. എൽ., അവർകളാലും, “സുപ്തിഭന്തപദചത്രമേളനമഹത്തരാത്മഘടനാവിധി സ്താരപാടവഹരാദപാടന്ത കവീന്ദ്രാവഗിരക്രമക-ഈ ഭൃസമൃഗിഹമാമകന്ത റ്റുദാഭൂർമോദപരമലബ്നസ്തം റ്റുജസിമ്മപണ്ഡിതപ്രകരസ്തകസ്ഥിതിമാനീയലഃ” എന്നു വിദ്യാലയബിരുദമന്ദിരശ്രീ പന്തളപ്പുഴ തമ്പുരാൻവർകളാലും, “ജ്ഞാനഭക്തിരസമലങ്കന്തേണാം നാളികേരപരിചാകരീതിമൽ-ഭവ

ഗർഭകവയുടെ രചനകളും കന്യാമാനസമിഭാനരഞ്ജയേൽ" എന്ന് കല്പിക്കാതെ ശാബ്ദിക നാരായണശാസ്ത്രകളാലും, "I cannot describe the delight that I feel over those two most precious booklets of yours which I got yesterday..... Especially do I value the Yogamritatarangini; the subject interests me deeply....." എന്ന് 'ഷിക്കാഗോ' സർവ്വകലാശാലാസംസ്കൃതജ്യാപകൻ ഡാക്ടർ മേയർ മഹാശയനാലും, "—The books are such as cannot but please the votaries humble though they be like myself, at the holy shrine of the Goddess Sharada." എന്ന് ഭവനശരത്തിലെ ശ്രീമാൻ മഹാശാലാൽ ടി ഭവവേദിയാലും മറ്റു പല മഹാവിദ്വാന്മാരും ബഹുധാ പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടുള്ള കൃതിപരമ്പരയുടെ രചയിതാവായാണ് ചായോഗ്യതയ്ക്കായി ഈ കൃതിയുടെ പ്രാശസ്തുതത്തെക്കുറിച്ച് വർണ്ണിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ●

"ശാഖീമുരുക നനച്ചാൽ മതിയല്ലോ" എന്ന് കരുതി ഗണപതഞ്ജലൃതോടുകൂടിയ മറ്റു രണ്ടു മഹാശയന്മാരുടെ രചനകളെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം വർണ്ണിക്കുന്നില്ല. മുൻകാലത്തു നിരക്കശപ്രസരത്തോടെ രചിച്ച അദ്വൈതസ്തുതികളുടെ രീതിയെ—, "വ്യാകരണാദിഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ട് നിജപ്പെടുത്തിയ ഭാഷാനിയമങ്ങളെ അനുസരിക്കുവാൻ വേണ്ട ഐക്യമത്വം ഭാഷാഭിമാനികൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ ഭാഷയ്ക്കും ഐക്യരൂപ്യം അനായാസേന സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്" എന്ന് അപ്പൻതമ്പുരാൻ, തിരുമേനി പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുവാൻ,

തീരെ തൃജിച്ചും ഭാഷാപരിഷ്കാരത്തിനിണക്കിയും മനപ്രജ്ഞ
 ഞാൻ സുഗ്രഹമാകണമെന്നു കണ്ട് സുഹൃദ്യലളിതസരണി
 യിൽ പ്രാസാദി ഘടിപ്പിച്ചും പരമരഹസ്യഭണ്ഡാരമാക്കിയും
 നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതാകയാൽ ഇതുത്ഥമം തന്നെ. പ്രകരണമുറയെ
 അംഗീകരിക്കുന്നതു് സംശയാർഹന നിരർത്ഥകയാലും “യഥാ
 യയാഭോൽപംസം വ്യപ്തീതിപ്രത്യശാത്മനി സാസൈവപ്ര
 ക്രിയാജ്ഞയാ സാധപിസാചവ്യവസ്ഥിതിഃ” എന്നതു വി
 ശേഷവിധിയാകയാലും ക്രമത്തിലും വൈരൂപ്യം ശംകിപ്പാനി
 ല്ലെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ആകപ്പാടെ പ്രസ്തുത പുസ്തകം തത്പാ
 ലോകമന്ദിരത്തിലേക്കു പൂർണ്ണമാറുന്നും ഉപയോഗപ്രദമാക്
 ന്നതിനു പുറമെ മലയാള ഭാഷയിൽ ഒരു വേദാന്തസ്തോത്രഗ്ര
 ന്ഥമില്ലെന്നുള്ള കുറിപ്പിനേയും പരിഹരിക്കുമെന്ന് ഭഗ്നശക്തി
 യുള്ളവർക്കു പറയാതെ അറിയാം.

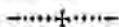
വിശേഷിച്ചു് ഞര കൃതിയ്ക്കു് ലളിതമനോഹരമായ അ
 വതാരിക എഴുതി അനുഗ്രഹിച്ച സുപ്രസിദ്ധകവിസമ്രാട്,
 ശ്രീമാൻ വള്ളത്തോൾ നാരായണമനോനരകളോടുള്ള ള്ള
 ബന്ധത്തെ പ്രദശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്, ഞര കൃതിയെ സജ്ജനസ
 മക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“മനോമോഹനം” അച്ചുകൂടം, തൽകൃത്യനിർവ്വഹണ
 ത്താൽ അനപതംസംജ്ഞമായി തദ്യ്യക്ഷന്മാർക്കു് അന്യദുർല്ല
 ഭമായവിധം മേന്മയെ സമ്പാദിക്കുന്നു എന്നതു് ള്ളാലാവഹം
 തന്നെയെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്ന് പ്രസാധകന്മാർ.

CHATTAMPI SWAMI ARCHIVES

മുഖവുര.



ഇതുകൃതിക്ക്, 'കവിയുദ്ധമണി' വള്ളത്തോൾ നാരായണമനവനവകളുടെ അവതാരികയും, പുസ്തകത്തിന്റെ കായപരിമിതി നോക്കുമ്പോൾ വിസ്മയകരമായൊരു പറയാവുന്ന പ്രസാധകന്മാരുടെ വിജ്ഞാപനവും ഉള്ള സ്ഥിതിക്ക് ഇങ്ങനെ ഒരു മുഖവും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നില്ലെന്നാണു തോന്നുന്നത്. ചില ചില്ലറ സംഗതികൾ കൊണ്ടും, ഇതിലടങ്ങിയ പ്രമേയം 'ലോകാത്തര' മാകയാൽ നേചത്വത്തിന്റെ പെരുക്കം അന്വാനത്തിലടക്കിയില്ലെന്ന വിശ്വാസം നിമിത്തവും, സ്വല്പം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ആസ്തികൃത്യബുദ്ധിയുള്ളവർക്കും, കാലപാകത്താൽ ഉണ്ടാകുന്നവർക്കും ഗ്രന്ഥപ്രയോജനത്തിൽ വിസംവാദത്തിനിടയില്ല. "ഇഹത്തിലോ പരത്തിലോ സുഖമുണ്ടാകണമെന്ന കരുതലോടുകൂടിയാണ് തത്പശ്ചൈനശാസ്ത്രമദ്യസിക്കണതെങ്കിൽ വേദാന്തതത്പശാസ്ത്രത്തിൽ ഉപരിയായി അതിന്", "ഞാൻ മരണാനന്ദിയുന്നില്ല" എന്നാണല്ലോ വിശ്വവിശ്വതപണ്ഡിതസാമ്രാജ്യമനോവിജ്ഞാൻ പ്രൊഫെസർ മാക്സ് മുളർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇപ്രകാരം നവ്യപരിഷ്കാരത്തിന്റെ ഉച്ചകോടിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പാശ്ചാത്യവിഭാഗത്തിൽ പോലും വളരെ വിലവച്ചിരിക്കുന്ന ആത്മതത്പശാസ്ത്രവ്യാഖ്യാനപാഠികൾ വെറും പരിഷ്കാര 'ഭ്രമ'ത്താൽ തള്ളത്തക്കതല്ല. ഉൽകൃഷ്ടകർമ്മപാകമുള്ളവരായ ദുർല്ലഭം ചിലർ വേദാന്തോദ്യാസംകൊണ്ട്, വാത്മിതന്മാർ (തുറവകൾ) ആയിത്തീർന്നുവെന്നു കണ്ട് അതിൽ പ്രവേശിക്കാൻ മടിക്കുന്നത്, "ഭക്തജനന്മാർ

തീയെരിയ്ക്കേണമെന്നു തുടങ്ങി ആനന്ദബോധഭദ്രാകാചാർ
പറഞ്ഞതിനോടു ശരിയിരിപ്പിന്നു അർഹതനെന്നെന്നു പറ
യേണ്ടിയിരികുന്നു.

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും പ്രപഞ്ചാതീതമായ സർവ്വസ്തുവി
ന്റെയും യഥാർത്ഥജ്ഞാനം ഉള്ള ഒരുവനാണുകന്നിടത്തോളം
ക്രിയപാടവം സുധാരണക്കാർക്കുണ്ടാകയില്ലെന്നാണു് ആഹ്
നിശ്ചയം. തനിക്കു്, പരമാത്മാവിനോടുള്ള വെറുക്യബോ
ധം, ഇളക്കാൻ പാടില്ലാത്തവിധം കാർഷ്യസംപാദനനാമത്വ
ത്തെറ്റാനും ചെയ്യുന്നുവെന്നുള്ളതിന്നു്, ശ്രീമദ്ദാസിഷ്യത്തിലെ
“ഭീമ. ഭാനു, ദ്രുഹന്യാ”വു- വിദ്വേഷമുഖം പ്രമാണമാകുന്നു.
ഇഷ്ടമെങ്കിലും ദാമ്യം, വ്യാജകടവെന്ന മൂന്നുസുന്ദരൻ ദോഷ
ത്തിൽ ആത്മബുദ്ധിഭ്രമം നിമിത്തം ശരീരരക്ഷയ്ക്കായി യഥാ
ത്തിൽ നിന്നു ചിന്താവിഷയം വീണ്ടും എതിർത്തു നന്നും മന
സ്സെന്തുമില്ലെന്നു് നശിച്ചതു കണ്ടു, ഭീമദാസദ്രുഹന്യാരെ
ന്ന മൂന്നു ദൈത്യന്മാർ അധ്യാത്മശാസ്ത്രശ്രവണാദ്യഭ്യാസംകൊ
ണ്ടു് അവിദ്യാസ്ഥിതാദികളെക്കണ്ടുതു്, സ്വാനുഭൂതിയാൽ വ
ഭൂകഠിനമാക്കപ്പെട്ട മനോവൃത്തിയോടുകൂടി യഥം ചെയ്തു ജ്ഞ
പ്രാപിച്ചു എന്നതാണു ന്യായതാല്പര്യം. ആത്മബോധം, സ
മരവിമുഖനായിരുന്ന അജ്ഞാനനെ സ്ഥിരധീരനാക്കിയ കാ
ർണ്യം ആർക്കും പുത്തരിയല്ലല്ലോ.

ആകയാൽ ഈവിധാധ്യാത്മപഠനാദികൾ ഏറുകയും അ
ത്യപേക്ഷിതമാകുന്നു എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ബഹുവ
ക്തവ്യമായ ഈ വിഷയത്തെ സ്ഥലമുരക്കത്താൽ ഉപസംഹ
രിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അർഹിഷ്ടം ശിഷ്യാധീനം. ശ്രീഭം. ശാന്തി.

എന്നു നീലകണ്ഠരീതംപാദസ്വാമി.

“തത്പാലോകമന്ദിരഗ്രന്ഥാവലി.”

നമ്പർ ൧.

(ചെറുതരം.)

ദോ തമ്പൽ. ശ്രീഗണേശായനമഃ

മംഗളം.

“ഏതാത്മശക്തിക്കുരുവിൽ ഭൂതാദികളുരുക്കളായ് നിരാന്തരതു നമ്മൾക്കു കൃതാർത്ഥതപരുത്തിടൂ.”

൧

“പേശാനിടം തരുവതായ് നിലയുളളതല്ലാ-
മീശാശ്രയത്തിൽ മരുവുന്നു ജഗത്തിനുള്ളിൽ
ആശാദിതെല്ലുമതിനാലിതരൻറടയാനി-
ലേശാതെ കർമ്മഫലകാരംക്ഷ വെടിഞ്ഞുവല്ല.”

൧

(ജ്ഞാനവാസ്യോപനിഷത്തിൽ നിന്നു.)

“ജ്ഞാനരുകളില്ലെന്നു കരുതിദ്ധനവിദ്യകൾ
വരുത്തണം, ധർമ്മമാകിലരിയെത്തിയപ്പോൾക്ഷണം.”

൨

RESEARCH ARCHIVES

എന്നു പ്രമാണങ്ങളുള്ളതിനാൽ ധർമ്മനഷ്ടനത്തിനു നീക്കം വന്നുകൂടാത്ത
താകുന്നു. ആകയാൽ വെളിപ്പിനുണർന്നു, തങ്കൽനിന്നു അഭേദമായി ബ്ര
ഹ്മത്തെ സ്മരിക്കണം. പിന്നീടു ഇഷ്ടമെന്തായി ചിരപരിചയം (കാല
പ്രശ്നം) കൊണ്ടു തോന്നിട്ടുള്ള വിഭൂതിമുത്തിയെ ധ്യാനിക്കണം. അതിനു
ശേഷം (ഭേദത്തിലെ) ഏതെങ്കിലും തുടങ്ങിയ മുദ്രഭാഗത്തിനു കാരണമായ മാ
താവിനേയും കഠിനഭാഗങ്ങൾക്കു മൂലമായ പിതാവിനേയും ഭാവിക്കുന്നു.
പിന്നീടു മുഖഃകാണ്മാദികൾ ചെയ്തു താഴെപ്പറയുന്ന മേധാവർണ്ണകരമായ
സ്തോത്രമന്ത്രം ജപിക്കുക.

സ്കന്ദൻ പറഞ്ഞു—

“യോഗീശ്വരൻ മഹാസേനൻ കാത്തികേയൻ കൃശാൻജൻ
സ്കന്ദൻ കുമാരൻ സേനാനീ സ്വാമി ശംകരസംഭവൻ. ൧

ശാഘേയൻ താമ്രകൃഷ്ണാച്യൻ ബ്രഹ്മചാരി ശിഖിലപുഷ്പൻ
താരകാരിയുമാചുത്രൻ ക്രൗഞ്ചഭേദി ഷഡാനനൻ. ൨

ശബ്ദബ്രഹ്മമഹാമോഹി സിദ്ധസാരസ്വതൻ ഗുഹൻ
സനല്ലമാരൻ ഭഗവാൻ ഭോഗമോക്ഷഫലപ്രദൻ. ൩

ശരജന്മാവു ഗണരാജാഗ്രജൻ മുകതിമാഗ്നകൃത്
സ്വാഗമപ്രണതാവു വാഞ്ചരിതാത്ഥപ്രദശനൻ. ൪

അരുണോദയകാലത്തിയിരുപത്തട്ടു നാമവും
ഉരുക്കഴിക്കിൽ മൂകൻനൽഗ്നീരകുടംകീശനായിടും.” ൫

പിന്നെ താഴെക്കാണുന്ന പ്രജ്ഞാകരമായഗ്രീവസ്തോത്രം ജപിക്ക.

“ഉരുകണ്ഠിനരഗമഷിയായ രായ്ക്കുളളന്തത്തിലാണതായ്
പാർക്കിൽ വേദമുരയ്യാനായ് വാക്കിനീശൻറെ പേരുമായ്, ൧

ഇരന്നുചുട്ടകണാനായ് പ്രാതഃസന്ധ്യകണക്കെയായ്
സ്ഥിതിചെയ്യാശമചക്രതിമുത്തി തുണയ്ക്കമേ. ൨

സ്മരിപ്പവൻറയജ്ഞാനയിരുരതീരെക്കെടുത്തുടൻ
പരവിദ്യ തരുന്നോരു തുരഗഗ്രീവനെത്തൊഴാം. ൩

ഇരുപത്തട്ടുപ്രാവശ്യമുരയ്ക്കിലിവരാവിലെ
ഉരുക്കുട്ടമവനെല്ലാത്തരം വിദ്യയുമുച്ചമായ്.” ൪

(തർജിമ- നീ. തീ. സ്വാമി.)

[കുറിപ്പ്—കാരണബ്രഹ്മത്തിന് അനന്തനാമങ്ങൾ ഉള്ളതിനാൽ അവയുടെ മൂർത്തിഭേദം കുറിയ്ക്കുമ്പോലെ തോന്നിയാലും കാരണസ്വരൂപത്തിൽ ഐക്യമുണ്ടെന്നും, നാലു വേദങ്ങൾക്കും നൂറ്ററിയെട്ടിൽപരം ഉപനിഷത്തുകൾക്കും ഭാഷ്യം ചെയ്യുകകൊണ്ടു വ്യാസഭഗവാങ്കുൽനാം 'വിദ്യാബ്ധന്' എന്ന വിരതനാമം ലഭിച്ച മാധവാചാര്യർ സിലാന്തിച്ചിട്ടുള്ളതു പ്രത്യേകമോക്ഷേണതാണ്. അംഗകല്പനയില്ലാത്തതായും കുറിക്കാൽ കണക്കിൽ വെടാത്തതായും ത്രിഗുണങ്ങളെക്കടന്നതായും ഉപാദികളില്ലാത്തതായും ഇരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മത്തിൽ നാമരൂപങ്ങൾ കരേറുന്നതു ബുദ്ധീന്ദ്രിയം വികടിക്കു വിഷയമല്ലെന്നുള്ള മട്ടുപോയി ഭക്തന്മാർക്ക് ഉപാസനയോഗ്യമായിത്തീരാൻ വേണ്ടിയാകുന്നുവെന്നും ഉപനിഷത്തുകൾ ചോഷിക്കുന്നു. ആകയാൽ നിർഗുണബ്രഹ്മനിഷ്ഠയിൽ അർഹതയില്ലാത്ത അപക്വന്മാർക്കുവേണ്ടി ഉപാദികല്പനമാവശ്യമാകുന്നു. ഉപവും നാമവും വസ്തുവിന്റെ പ്രതിരൂപമാണ്. ഉപത്തേക്കു നാമത്തിനാകുന്നു ആന്തരത്വം—(പ്രാധാന്യം)—അസ്തി, ഭേതി, പ്രിയം, അതാവിതു് സത്ത്, ചിത്ത്, ആനന്ദം, ഇതു് കാരണബ്രഹ്മരൂപനായ ഇശ്വരന്റെ സാക്ഷാൽ സ്വരൂപം നാമരൂപങ്ങൾ (രണ്ടും) ഞാറ്റുസ്വരൂപം. വസ്തുക്കളെ ഉന്നിയിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥരൂപം നാമരൂപങ്ങൾ വഴിയ്ക്കുന്നുണ്ടാവുക. ഒരു ഘടത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തിനാണെന്നു വരികിലും നാമരൂപങ്ങൾ മാറ്റുമാകുന്നു. നാമരൂപങ്ങൾ ക്ഷുദ്രയോടു പരമതാല്പ്യം (ലാഭം) ആയി സാക്ഷി ചൈതന്യം വെള്ളുന്നു. ആകയാൽ ഞാണിയേൽ കയറുന്നവർ ആകാശാണുക്കളെത്താങ്ങിക്കൊള്ളാതെ വടിയോ മരോദാ ഒരുവിധമവലംബിച്ചു കയറിൽ സഞ്ചരിച്ചു പഴക്കംപോലെ ആദ്യം സൂര്യബ്രഹ്മശീലനം ശാസ്ത്രസമ്മതിയനുസരിച്ചു യോഗ്യമാകുന്നു.]

ബ്രഹ്മജ്ഞാനപാതകം.

“പ്രണവത്തിൽ മുറുകുകയായിട്ടുണ്യ്ക്കുക കൂട്ടിനത്ഥമായ് ഇണങ്ങുന്നീശ്വരൻ കാൽത്താരിണയ്ക്കായനീശംതൊഴാം.” ൧

അർത്ഥം—കാഃ എന്ന അക്ഷരത്തിന്റെ അവസാനത്തിങ്കലുള്ളതും ഖി ങ്ങ എന്നും അനുസപാരം എന്നും ഗീവാണത്തിലും, മുറുകു് എന്നു (തി.൨.വി

CHATTAMPI SWAMI ARCHIVES

താമ്രകുറിയിൽ) തെക്കുംകൂട്ട് എന്നു വടക്കും, ഭാഷയിലും, പറയുന്ന അംശത്തിൽ അർത്ഥമായി യോജിക്കുന്ന കാരണബ്രഹ്മരൂപ ഈശ്വരന്റെ പുഷ്പസദൃശമായ പാദങ്ങൾക്കായി വന്ദിക്കുന്നു. [വിശ്വൻ, തൈജസൻ, പ്രാണൻ, തൃതീയൻ എന്ന ജീവന്റെ പാദങ്ങളിൽ ഒടുവിലേതും വിരാട്ട്, ഹിരണ്യഗർഭൻ, ഈശ്വരൻ, ഈശ്വരസാക്ഷി എന്ന ബ്രഹ്മത്തിന്റെ കല്പിതപാദങ്ങളിൽ ഒടുവിലേതും ഏടുത്താൽ രണ്ടു പാദങ്ങൾ നിർഗുണമായും വരും.]

“കുടാചൊട്ടുചിലാകാശമുദൻ വാനിടമാംചടി ഉടഞ്ഞതാവരണംസത്താധിടുന്നച്ചിത്തിനായ് തെന്താഴാം.”

അർത്ഥം—കുടമുടഞ്ഞതായ്കനെ ഘടാകാരം ആകാശത്തിൽ ചേരുന്ന തുപോലെ ജീവന്റെ അജ്ഞാനാവരണം (ബദ്ധൻ എന്ന മൂടൽ) നീങ്ങി, സദ്ബ്രഹ്മവായിത്തീരുന്ന പ്രകാശരൂപമായ അതിനായി വരണം.

“അതേമനുഷ്യനിമന്നോതിലകാലദിക്ഷകൾ ഒതുങ്ങിപ്പുറുക്കുസംബന്ധാൽ യാതൊന്നാമതിനായ് തെന്താഴാം.”

അർത്ഥം—ഒരു ദിക്കിൽ വെച്ചു് ഒരുത്തനെ കാണുകയും അവനെ മറ്റൊരാൾക്കുവെച്ചു വീണ്ടും കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അന്നു അവിടെക്കുണ്ടാവുന്നതിന്നു് എന്തു് ആ ദേശകാലസംബന്ധവും ഈ ദേശകാലസംബന്ധവും വിട്ടു് ഏകതം സിദ്ധിക്കുന്നു. അതുപോലെ ‘മുഖ്യാന്ദംവിട്ടു സംബന്ധവഴി കിട്ടുന്ന’തും ജീവേശ്വരന്മാരുടെ അവിദ്വയം മായ യുമായ ഉപാധികൾ നീങ്ങവേ ഒന്നായിത്തീരുന്നതും ആയ അഖണ്ഡരസവസ്തുവിനായി വരണം.

“പ്രപഞ്ചപ്പട്ടമൊപ്പിപ്പന്നുചായങ്ങളൾ—നിമിത്തവും; ഉപാദാനവും, മായുള്ള ത്രിപുരേശയനായ് തെന്താഴാം.”

അർത്ഥം—പ്രപഞ്ചമാകുന്ന വസ്തുത്തെ നിമിക്കാൻവേണ്ടി ചൈതന്യപ്രധാനമായി നിമിത്തകാരണവും മായ (ഊ) പ്രധാനമായി ഉപാദാനകാരണവും, തന്തുക്കൾക്കു ചിലന്തിയെന്നവെണ്ണം, താൻതന്നെയായിരിക്കുന്ന ത്രിപുരേശയൻ—അതായതു സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മകാരണങ്ങളെന്തെന്നു മൂന്നു പ്രപഞ്ച

ങ്ങളിൽ അല്ലെങ്കിൽ ദേഹങ്ങളിൽ അന്നുരാത്മം വായിട്ടു ശയിക്കുന്നവനും—
നമിക്കുന്നു.

“എല്ലാമുണ്ടെന്നു മില്ലെന്നും ചൊല്ലാനേതൊന്നു സാക്ഷിയും
അല്ലാത്തതല്ലൊന്നൊരപ്പർവ്വ വല്ലഭനായ് സദാഭരം ധാരം.” 3

അർത്ഥം—എല്ലാ പ്രപഞ്ചവസ്തുക്കളും ഇരിക്കുന്നെന്നും ഇല്ലെന്നും ചൊ-
ല്ലുന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരുത്തൻ സാക്ഷിയായിരിക്കുന്നോ, ദുഃഖലേശം കൂ-
ടാതെ സർവ്വസാക്ഷിയായി വിളങ്ങുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്നു നമസ്കാരം.

ബ്രഹ്മജ്ഞാനപഞ്ചകം തീർന്നു.

സ്വതന്ത്രരചന, നീ—തീർത്ഥസ്വാമി.

“അടിനികലിരുത്തി വിണ്ണു, തോ-
ക്കടിയിൽ ബ്രഹ്മമുഖ പ്രശംസ കേട്ട്
വടിവോടെഴുന്നള്ളുന്ന കാണാ-
നടിയൻ നന്ദമിരിക്കു രത്നപാദ!”

10

പുരുഷോത്തമ യാത്രനിന്നധീനം
തിരുമൈ യാത്ര, ഹരിയ്ക്കധീനമിപ്പോൽ
ഗരുഡലാജപാദുക! സ്വതന്ത്ര-
പ്പെരുമക്കുരിഹ കെട്ടു പെട്ടു രമ്മിൽ.

11

പതിവായി രജസ്സുമസ്സി രണ്ടും
‘ഗതി’ കോലുന്നതിൽ വച്ചു ‘ദുഷ്ട സത്യാ’
അതിയാം റ്റുടി പതി ദുഷ്ടമേ ശ്രീ-
പതിനായ്കുറി നന്നെന്നയാദരിപ്പു.

12

ഉലകർന്നയേണതോടീടും ന-
ന്നിലയാം വിണ്ണു പദം രമേശപാദ!
സുലപ്പെടി പാലയിത്രീയാം നിൻ
തലയിൽത്തൊഴുന്നെള്ളിട്ടന്നു നേക്കായ്.

13

തിരുമേനി ശിരോവിഭ്രംശം സൽ-
പുഷ്പം പദരക്ഷയാ പുരാനം
ഈപോൽ 'ഗതി'യേകിടുന്നു നീയെ-
ന്നുരളിന്നു ഹരിപാദുക! മഹാനാർ.

൫

ഭജവൻ ഹരിപാദ! മസ്തകത്താ-
പായവൻ കാലിയാൽ 'ഗതി'ക്കു തട്ടാ
പെരുതാം 'പദ'മേറുമൊളിനെന്നാൽ
വരുമന്യന പദത്തിൽ നിന്നിടക്കൊ."

൬

(ശ്രീപാദുകാസ മന്ത്രസഞ്ചാരപദ്ധതിയിൽ നിന്നു തർജ്ജിമ.)

“ശ്രീരംഗപാദവനി! നീ ചരിക്കും-
നേരത്തെയും ധൃതിയതേക്കുന്നത്തിൽ
പാരം മനശ്ശുദ്ധി തരുന്ന തേററാം-
പാലുളു വേരുംചൊടി, നീരിനൊപ്പം.

൧

രാഗപ്രളയവടി ബന്ധുവം നി-
ന്നാതത്തിലപ്പൊചൊടിയേറു മന്ത്യാൻ
രംഗപ്രഭാവൻ വിധിയിൽക്കവിഞ്ഞു-
മിങ്ങംശ്രീരക്ഷ! ഭൂവി ശുദ്ധി ചേർപ്പു.

൨

ശ്രീരാഘവംശ്രീകരദേ! തപദ്യം-
പരാമണമാർ തവ ധൃതികൊണ്ടു്
ദുരാശയപ്പെയ്യാഴിവാൻ സുതർക്ക
ധാരാമയം ധാര കഴിച്ചിടുന്നു.

൩

രംഗേശപാദകരദേ! നിജോത്ത-
മാംഗേ പടക്കത്താപ്പിയിട 'തമർത്യാൻ'
അങ്ങേത്തെയും ധൃതിയന്നിഞ്ഞു യുദ്ധ-
രംഗേ നടക്കുന്നേ ഭൂമി വെടിഞ്ഞു്.

൪

അജനനടിപ്പൊൻ കുരടെ! പരാഗ-
രാജൽ ശിരസ്സാകിന പുണ്യവാന്മാർ
രജസ്സുമപ്പോലെ തസ്സുമെത്താ-
തോജസ്സെഴും സതപമുണൻ കാൺമൂ.

൫

ചൈകണ്ഠപാദാവനി! മാനമേറ-
മേകുന്നിടാ ചേണൊരു 'നാഭിജാതൻ'
ആകും വിധാതാ'വഭിജാത'മായ' നീ
തുകാ രജസ്സോടിടപാടിനോട്പ്പു.

൬

ശ്രീമാമപാദത്തെ രജസ്സുകറി
നേരകമോട്ടേ! തവ 'സതപ' വൃത്തി
പരാംബ്രിരക്ഷ! നരനീ 'രജസ്സു'
ഒരാൽ സുസതപം തരുവോന്നു ചിത്രം.

൭

(പാദുകാസഹസ്രീയപരാഗപലതിയിൽ നിന്നു, നീ. തീർത്ഥസപാമി.)

“ഇക്കണ്ടിടുന്ന നിരവച്യ ജഗത്തു സൃഷ്ടി-
ത്തക്കത്തിനാദിയിൽ വിരട്ടുരുവായിരിക്കെ
തുക്കണ്ണയച്ചു ചില നോക്കു കഴിച്ചു നാലു-
പക്കത്തിലും പലതൊഴിഞ്ഞവന്നൊന്നുമില്ല.

൧

സ്വ്യാത്മതയ്ക്കു വനിരിപ്പിക്കുമെന്നൊച്ച-
ഗ്വ്യാവാ! ഞാനിതു സമസ്തവുമെന്നരയ്ക്കു
നിവ്യാചാമരമകർ 'ഞാനിനു' കീഴടങ്ങി
ശീവ്യാണവാനിയിലവരംതയിതിന്റെരജേം.

൨

(വരജസനേയകണ്ഠാമരേണ്യകോപനികുത്തം.)

എല്ലായിടത്തിലുമിരിക്കുമുപാധി നീക്കി
നല്ലാത്തതാവന തടിച്ചൊരവരംത വന്നാൽ

ഇല്ലാതെയും മറുപിറപ്പവിടംപരാന-
നോല്ലാനഭൂമിയിതു കൈക്കുനിവോൽ ഗ്രഹിക്കു." ൩

[ശ്രീനീലകണ്ഠതീർത്ഥപാദസംഹി.]

ബ്രഹ്മസൂത്രപ്രബോധം.

“വിശ്വത്തിനെല്ലാമാധാരൻ വൈശ്വാനരനെനിയ്ക്കിപ
നിശ്ശ്രേയസത്തിനായിട്ടു ശശ്വദിദൃഷ്ടിയയയ്ക്കണം.” ൧

അർത്ഥം—സർവ്വപ്രപഞ്ചത്തിനാധാരമായും, സകല ചരാചരസ്വരൂപനാകയാൽ വൈശ്വാനരനെപ്പറയപ്പെടുന്നവനായും ഇരിക്കുന്ന ഈ ശ്വരൻ ഈ ജന്മത്തിൽ തന്നെ ഏകീകൃതമോക്ഷം കിട്ടുമാറു കടാക്ഷിക്കണം.

“കരിമ്പിൻനീരിൽ മധുരമിരിക്കുംപടി ഏതിലും
സ്സരിച്ചിടുംരൂപമുള്ള ഹരിദൃഷ്ടിയയയ്ക്കണം.” ൨

അർത്ഥം—കരിമ്പിൻനീരിനകത്തു മധുരരസം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ സർവ്വവസ്തുക്കളിലും സത്താസ്സത്തകളെ ഉണ്ടാക്കി (എന്നാൽ ആയതു ഇരിക്കുന്നു, ശോഭിക്കുന്നു എന്നാക്കി) തീർന്ന സ്വഭാവമുള്ളവനും പാപഹരനാകയാൽ ഹരിയെന്നുചുരിക്കപ്പെടുന്നവനും ആയ ഈശ്വരൻ കടാക്ഷിച്ചുതരണം.

“പന്തം കോൽത്തിരിയെന്നുള്ള പിന്തയിൽദീപമെന്നപോൽ
ചിത്തന്നപാധിവിടെക്യ മേന്തുവോൻ ദൃക്കയയ്ക്കണം.” ൩

അർത്ഥം—പന്തമെന്നും കോൽത്തിരിയെന്നും മറ്റുള്ള വസ്തുവകയുടെ കെട്ടുപാടുകൊണ്ടു ദീപം പലതായിക്കാണപ്പെട്ടാലും അവയെരിഞ്ഞു തീരുമ്പോൾ ദീപമൊന്നാകുംപോലെ പലപല ദേഹാദികളായ ഉപാധികളെ കൈക്കൊണ്ടു ഭിന്നനായിരുന്നാലും അവ വിട്ടുപോൾ ഏകനായിത്തീരുന്ന ദേവൻ കടാക്ഷിക്കണം.

“ഉണ്ടിരിക്കുന്നു, ഘടമെന്നിങ്ങലററു കഥിപ്പതിൽ രണ്ടുറേതാശ്രയമതു വേണ്ടുദൃഷ്ടിയയയ്ക്കുന്നു.” ൪

അർത്ഥം - കടമുണ്ടെന്നും ഇരിക്കുന്നു (വിളങ്ങുന്നു)വെന്നും (ശംകകൂടാതെ) പറയുന്ന കാര്യത്തിൽ ആ വ്യവഹാരത്തിനു യാതൊന്നൊന്നും ധാരമായിരിക്കുന്നു ആ ബ്രഹ്മം കടാക്ഷിക്കണം.

“അധിരോചിതമെല്ലാമേ വിധിപോൽ തളിനീക്കകിൽ ബാധങ്ങൾക്കവധിയായ് ശോധിതൻ നോക്കയയ്ക്കുന്നു.” ൫

അർത്ഥം - ആരോപിക്കപ്പെട്ട ഘടപടാദിപ്രപഞ്ചമൊട്ടു ക്കും അധിഷ്ഠനം ശേഷിക്കുമൊ കളഞ്ഞുചെന്നാൽ ആത്തളിനീക്കലിനു പരമാവധിയായി നിണ്ണയിക്കപ്പെടുന്ന ബ്രഹ്മം കടാക്ഷിക്കണം. ശുഭം. ബ്രഹ്മസ്തുവപഞ്ചകം തീൻ.

ശി. പ്ര. സ്വരശ്രോചന.

ശായത്ര്യത്വപരമായ ജ്യോക്തിമന്ത്രദായം.

“ഭേദവാസനയണ്ണെന്തെളിമദമിമനോഗതി ചേദമെന്നിനടത്തുണ വേദാത്മാവേതൊരീശപരൻ ബോധസ്വരൂപനയ് സൃഷ്ടിബാധങ്ങൾക്കു നീമിത്തമായ് ആധാരമാമദ്ദേവൻ തന്നധിജ്യോതിയെ യോപ്പനാം.” ൧-൨ ടി തജിമ.

പ്രബോധപഞ്ചകം.

“അന്താദികളകുന്നുള്ളി ലന്തം കൂടാതിരുന്നിടം ചിന്തിതാത്ഥം നല്ലമജൻ തൻതിരപ്പദമേഗതി.” ൧

അർത്ഥം - ജാഗ്രത് സ്വപ്നം സുഷുപ്തി എന്ന മൂന്നവസ്ഥകളിലും നാശവും ഉല്പത്തിയും കൂടാതെയും സമുപ്രാണികളുടെ ഉള്ളിലും വെളിയിലും വ്യാ

പിച്ഛ് ദേശത്താലും മാലത്താലും വസ്തുവിനാലും ഖണ്ഡിക്കപ്പെടാതെയും ഇരിക്കുന്നവനും ആഗ്രഹിക്കുന്നവയെത്തരുന്നവനും ആയ പരമാത്മാവിന്റെ തിരുമലരടി അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാനം തന്നെ എനിയ്ക്കാശ്രയമാകുന്നു. [ആദ്യത്തെ അന്തഃശബ്ദത്തിനു നാശമെന്നും രണ്ടാമത്തേതിനു ഇടമുറിയ്ക്കുന്നതും അർത്ഥമാകയാൽ പുനരുകത്തിയില്ല.]

“ഗംഗയിൽക്കടിലെന്നേടം ഗംഗാതീരം ഗ്രഹിച്ചുപോൽ ഇങ്ങേകാടിപദംതന്നിൽ തങ്ങുന്നപ്പദമേഗതി.” ൨

അർത്ഥം—ഗംഗാനദിയിൽ കുടികൾ ഇരിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്ന സ്ഥലത്തു് ഒഴുക്കിൽ കുടികൾനില്ക്കുന്ന കാഴ്ച അസാധ്യമാകയാൽ മുഖ്യാർത്ഥം വിട്ട് ‘ലക്ഷണ’യെന്ന സംഖന്ധവഴി കിട്ടുന്നതായ തീരത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്നു. അതുപോലെ(യും സർവ്വജ്ഞൻ മുതലായ പദം പ്രപഞ്ചമാകുന്ന ഉപാധിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ബ്രഹ്മത്തിൽ ഘടിക്കുംപോലെയും) വേദാന്തമർച്ചരദയിൽ ‘ഏകം’ (രണ്ടോളം) എന്നു തുടങ്ങിയ പദത്തിൽ ജാറ്റലക്ഷണ (വിട്ടലക്ഷണ)യനുസരിച്ചിരിക്കുന്ന അപ്പദം (അടിത്താർ) എനിക്കാശ്രയം. [സൂത്രത്തെ ഉന്നിയായാൽ പദം കാൽത്തളിരും നില്ക്കുന്നതെ ഉന്നിയാണെങ്കിൽ ആ വസ്തുവിശേഷവും ആകും.] തത്ത്വപദീപനമെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ ആശയമനുസരിച്ചാകുന്നു മേൽ പറകപ്പെട്ടതു്.

“യന്ത്രജ്ഞാർപടി, മനോയന്ത്രം വട്ടംകറക്കവേ തന്ത്രമാണ് ഞങ്ങളുംദേവൻ തൻതിരുപ്പദമേഗതി.” ൩

അർത്ഥം—പുകയന്ത്രം മേലായതു നടക്കുന്നവനോടപ്പാലെ അന്തരംതമാവിലിരുന്നു മനമാകുന്ന യന്ത്രത്തെ ഇളക്കിക്കൊണ്ടു ചലനം തെല്ലും തനിക്കുണ്ടാകാതെ അതിൽ സൂത്രത്തിലിരിക്കുന്ന ആ ദേവന്റെ മലരടിയെന്ന എനിക്കു് ആശ്രയമാകുന്നു.

“ജലത്തിൽകണ്ടിടം ചന്ദ്രക്കലപോൽ മനമാടുകിൽ ചലിക്കുംമൊയ, കൂടസ്ഥൻ നിലയ്ക്കുമവനേഗതി.” ൪

അർത്ഥം—ജലത്തിൽ പ്രതിബിംബിച്ചുകാണുന്ന ചന്ദ്രന്റെ കല വെള്ളമനങ്ങളുപോലും ഇളകുന്നതായിത്തോന്നും. അതുപ്രകാരം അന്തഃകരണ

ത്തിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു് ആത്മാവിന്റെ നീഴലായിരിക്കുന്ന ചിദാഭാസൻ ചിത്തപലിക്കുമ്പോൾ അനങ്ങുന്നതായിത്തോന്നിയാലും ആകാശത്തിലെ ചന്ദ്രനെപ്പോലെ കൂടസ്ഥൻ (സാക്ഷി) ഒരേനിലയിൽ നില്ക്കുന്നതാണു്. അങ്ങനെ ഉള്ള സാക്ഷിരൂപപരമാത്മാവു് എനിക്കാശ്രയം.

“ചോരതപഃപോയു് കുററിയായി ത്വീരുംപോൽ ജീവനെന്നതും തീരമങ്ങേതരൊരപരം പൊരുളാ ഞാനഭേഗതി.” ൫

അർത്ഥം—രാത്രികാലം കുറുകാണാനിടയാകുമ്പോൾ അതിൽ കള്ളനെപ്പോലെ ഒരു ബുദ്ധി ആരോപിച്ചിരുന്നാലും വെളിച്ചമുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ആ ഭ്രമം തീരെ മാറിക്കുററിയെന്ന ആയിത്തീരുന്നതുപോലെ ആത്മബോധനംകൊണ്ടു് താൻ ജീവൻ (ബുദ്ധൻ) ആകുന്നുവെന്നുള്ള ബുദ്ധി നശിച്ച യാതൊരു പരമാത്മാവായി വിളങ്ങുമോ, അതുതന്നെ എനിക്കാശ്രയം.

പ്രബോധപഞ്ചകം തീർന്നു.

(ശ്രീ. പ്ര. സ്വതന്ത്രരചന.)

പരശിവാഷ്ടകം.

‘ഏതമേയനെ ‘യഹംഗ്രഹ’മായി-
ച്ചേതസാ പിടി മുറുകിയെന്നാൽ
ഭൂതകർമ്മമഴിവായു് പരവില്ല-
ത്തോതതാകുമവനിങ്ങു തുണയ്ക്കു.’” ൧

[അഹംഗ്രഹമായിട്ടെന്നുവെച്ചാൽ ഇന്നയിന്ന ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവനോ നിർഗുണനോ ആയ ഇശ്വരൻ താൻതന്നെയെന്നുപാസിക്കുന്നതാകുന്നു എന്ന് ഉത്തരമീമാംസയുടെ സിദ്ധാന്തമാകുന്നു. അങ്ങനെ അതിനെ അനാനായറിയുന്ന അറിവു മുററിയാൽ (ദ്രവജ്ഞാനം വന്നാൽ) ചെയ്തുകൂട്ടിയ കർമ്മങ്ങൾ നശിക്കുകയും മേലുള്ളവ പഠരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോളം കുറിയ (ലക്ഷ്യം) ആയിത്തീർക്കുമെന്നു സാരം.]

CHATTAMPI SWAMI ARCHIVES

“മണ്ണുമാന്ദ്യം, വരദനന്നോരുവന്നാം
വിണ്ണുമുത്തി വലുതെന്നപരന്നാം
തൃണ്ണുവില്ലിവയിലേതൊരു സാക്ഷാൽ
ഭൃണ്ണുനില്ലിതവനിങ്ങു തുണയ്ക്കും.”

൨

[അതു് ഇതു് എന്നു തുടങ്ങിയ ഭേദ (ഭൈത) വാദത്തിലിഷ്ടമില്ലെന്നും ഹല്ലാ മുത്തുകളിലും കാതലായി അന്തർയ്യാമി രൂപത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന ഭോനരൂപൻ (വിളങ്ങുന്നവൻ) പ്രധാനമാകയാൽ അവനെനിക്കു തുണയ്ക്കട്ടെന്നുമർത്ഥം.]

“ദൃശ്യലോകൈയൊരുപോലെ തുലഞ്ഞെൻ
ചിത്തമക്ഷരപദത്തിലുറപ്പാൻ
ഒത്ത മട്ടു കൃപയാന്നൊഴുകുന്നാ-
നുത്തരംഗപതി ശാഭു തുണയ്ക്കും.”

൩

[അക്ഷരപദത്തിൽ=ത്രികാലങ്ങളിലും നശമില്ലാതെ ഇരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മസ്വരൂപത്തിൽ. നുത്തരംഗപതി=നടരാജമുത്തിയായ ചിദംബരേശ്വരൻ.]

“സന്തപിച്ച മനതാൻ വിറകൊപ്പം
വെന്തറന്നു കുറകില്ലതുമേതും
വന്തമണ്ണിലിതു രീതിയതാരാ-
നന്തകാരി ഗുരുമുത്തിതുണയ്ക്കും.”

൪

തുതയാഭരണമെന്നതിലെല്ലാം
മേതുവായിടീന മുൽക്കനകംപോൽ
ഏതിലും പരമകാരണമാം ശ്രീ-
ഭൃതനഃഘനലിവുറു തുണയ്ക്കും.

൫

[ഘടം, കടകം മുതലായതിൽ അവയുടെ കാരണവസ്തുവായ മണ്ണു് പൊന്നു് എന്നിവ ഹല്ലാപ്പൊഴും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഘടമെന്നതും കടകമെന്നതും ആയ കാർഷ്വരൂപം നശിച്ചാലും കാരണമായ മണ്ണു പൊന്നും ഇരി

ക്കും. വിചാരദൃഷ്ടിയിൽ കാര്യം കാരണരൂപമായിത്തന്നെ തോന്നും. ആകയാൽ കൂടം, ആരേണം മുന്മായതിൽ ഉത്തരം സ്വസ്ത്യവും അനുഗതമായിരിക്കുമ്പോലെ സകല പദാന്തങ്ങൾക്കും കാരണമായി അവയിൽ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന പരമശിവൻ എന്നിങ്ങ തുണയ്ക്കണമെന്നർത്ഥം.]

“നിഷ്പ്രകാരയറിവിൻ കുറിയും ഭേ-
ലപ്രകാരമഖണ്ഡനമായി
സ്വപ്രഭൻ വിലസിടുന്നവനേവൻ
ക്ഷിപ്രമഗ്നിശിശനീങ്ങു തുണയ്ക്കും.”

൬

[ഇന്നപ്രകാരമെന്നു പറയാൻ വഹിയാത്ത ജ്ഞാനത്തിനു ലക്ഷായി, ചലനമറവനായി ഒന്നിനാലും ഇടമുറിയപ്പെടാത്തവനായി അന്യവസ്തുവിന്റെ പ്രകാശത്തെ അപേക്ഷിക്കാതെ വിളങ്ങുന്നവനായിരിക്കുന്ന ആ പരമശിവൻ എന്നിങ്ങ സഹായിക്കണം.]

“ഊടുപാവുകൾ ചരക്കിലിരിക്കും
പാടുകല്പിതസ്തമസ്തജ്ജ്വലത്തും
കേടുപാടുകൾശീശപരനിഷ്കോ-
ൽതീട്ടനില്പിതവനിങ്ങു തുണയ്ക്കും.”

൭

[മുണ്ടിൽ ഇരുപാടും കോക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നൂലെന്നപോലെ രണ്ടെന്ന അവസ്ഥയില്ലാത്ത ഏതീശപരനിൽ സകല ചരാചരവസ്തുക്കളും ഓരോരോ പാടത്തിൽ (കോൽത്തൂ) ഇരിക്കുന്നു അദ്ദേഹം എന്നിങ്ങ തുണയ്ക്കണം.]

“പ്രാണവായുവുചാനനമേദി-
ത്താണിടുന്നതിനിയ്ക്കും മനസ്സിൻ
തുണപോൽ ഉല്പനമറുവിളങ്ങും
സ്ഥാണമുത്തി കനിവാനു തുണയ്ക്കും.”

൮

[ഭ്രോഹത്തിൽ സംചരിക്കുന്ന പ്രാണവായുവിന്റെ ഗതി മേല്പോട്ടും അവാനവായുവിന്റെ ഗമനം കീഴ്പ്പോട്ടും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതു പൂരകകംകേങ്ങായി രാജയോഗികൾ ഗണിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ആദ്യത്തേതിന്റെ അവ

സാനത്തിങ്കലും അപാനന്റെ ഉഭയത്തിനു മുമ്പിലും ഉള്ള ഇടയ്ക്കു മനസ്സിൽ കൂടമ്പനായ ആന്തരവിനു യാതൊരുചാതിരി നിറംലംബവും നിശ്ചലവുമായ സ്ഥിരസ്മാണമുണ്ടാകുന്നോ അതുതന്നെ സ്വരൂപമായിരിക്കുന്ന പരമ ശിവൻ അൻപുകലൻ സഹായിക്കണമെന്നർത്ഥമാകുന്നു.]

പരശിവാഷ്ടകം തീർന്നു.

ശ്രീനിലകണ്ഠതീർത്ഥസ്മാരി പാദാന്തോവാസി (പാണ്ഡിത) ശിവപ്രസാദവിദ്യാഭാരതി.

സ്വതന്ത്രരചന.

സമുച്ചയബൃഹസ്പദം.

“കരുണാകരനെന്നതി മാന്യമതാം
വിരുതുളളായ കാമീതകല്ലകമേ!
തുരുവായ്മ മുന്നിലെഴുന്നരുളി-
പ്പെരുമാറുക പൊതുതിനന്ദന! നീ.”

൧

“മരുഭൂമിയിലകർമ്മരജരം പര-
ന്നൊരുചാതിരി നീർഭ്രമമാ രൂപോൽ
നിരപാധികജീവനു ബന്ധനധീ-
യുരുവായതുമാറുക ശഃഭൃസുര!”

൨

[നിരപാധികജീവൻ = തുരുവായ്മതന്ത്രസ്വരൂപനായ — ദേവാദിആവരണമില്ലാതിരുന്ന — ജീവാത്മാവിൻ്റെ ഏകജീവവാദമെന്ന പ്രധാനസംഭാവനത്തിൽ ഏകമായ തുരുവായ്മതന്ത്രത്തെ ജീവനെന്നു ചരഞ്ഞിരിക്കയാൽ നിരപാധികജീവനെന്നുള്ളതു താല്പര്യത്തോടു കൂടിയതാകുന്നു.]

“അഖിലമമ റഗുത്തിചെഴും മുടൽനിൻ
നഖചന്ദ്രകാന്തിയിലാറിടുകിൽ
സുഖമായ് പരനിയ്യയിൽ നിന്നടിപ്പണ-
മുഖ! കാണുകയെന്നതടുത്തുപടി.”

൩

[അല്ലയോ സമാധി! അങ്ങയുടെ അതിശീതളമായ നഖചന്ദ്രികയിൽ പെട്ട് ഏന്റെ മനച്ചൂടാറിയാല്പിന്നത്തെപ്പടി ധ്യാനനിഷ്ഠയിൽ ആ പരമഭംഗം താനായ്ണരുകയാകുന്നു.]

“അരുവറുരുവറുരയററജഗം
തിരുമേനീയിൽ നീരിൽ നരയ്ക്കുസമാ
കരുതുംപടി ബുദ്ധിവിശ്രദ്ധിപരം
വരുവാൻ കൃപചെയ്യുക ശംഭുസുത!”

൪

[സ്വപ്നത്തിൽകണ്ട നഗരംചോലെയെങ്കിലും സ്വപ്നതുല്യമായ ജാഗൃതത്തിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ട് അരൂപമെന്ന പരവാൻ വയുതെയും സൃഷ്ടി, മൂർച്ഛ, സമാധി മുതലായ അവസ്ഥകളിൽ തോന്നാത്തതുകൊണ്ട് രൂപമുള്ളതെന്ന തീർച്ചയാക്കാൻ പാടില്ലാതെയും ഇരിക്കയാൽ അനിവാര്യം—അനിവചനീയം (ഖണ്ഡിതമായി പ്രകാശപ്പെടുത്താൻ മേലാർത്തം) ആയ ചരതം പരമാത്മാവായ അങ്ങയുടെ സത്താസ്വരൂപത്തിൽ, ജലത്തിൽ നറയെന്നപോലെ കാണരൂപമായി കാണാൻതക്കവണ്ണം മനശ്ശുദ്ധിയുണ്ടാകുന്നതിനു കൃപയോടുകൂടി അനുഗ്രഹിക്കണമെന്നു താല്പ്യം.]

“കൃതികാലിടി മൂലസരോജമതിൽ
പ്പതിയുപടി ചെല്ലൊരുബന്ധബലാൽ
ചിതിശക്തി മൂണവ്തിനപ്പറമായ്
പതിദർശനമേകുക ശംഭുസുത!”

൫

[കൃതികാൽകൊണ്ടുള്ള തട്ടൽ മൂലാധാരത്തിങ്കൽ ഏല്ക്കുന്നവിധം ചെയ്യുന്നതായ മൂലബന്ധനമുദയുടെ പരിശീലനത്താൽ കണ്ഡചിശക്തി ഉണ്ടാകുന്നു. അതിനുശേഷമുണ്ടാകേണ്ടതായ പതിയെന്ന പരമശിവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ പരമാത്മാവിന്റെ ദർശനം—അതുതന്നെ താൻ എന്ന സാക്ഷാത്കാരം—വരുവാൻ അനുഗ്രഹിക്കണമെന്നു സാരം.]

“മമയെന്നതു ബന്ധനകാരണമാം
ന മമയ്ക്കിമപ്പെട്ടുമെകൃപദം
അമരാനതു ദേവകൾതൻ പൂതനാ -
കമനാമലദ്രാക്തിയയ്ക്കു ഗൃഹ!”

൬

[ചര്യകളുടെ പേരിൽ മമ—എന്റേതു—എന്ന ബുദ്ധിബന്ധന തീരുന്ന ഹേതുവും ന മമ—എന്റേതല്ല—എന്നതു് അതായതു് അഭിമാനമില്ലായ്മ മോക്ഷം ലഭിക്കുന്നതിന്നു കാരണവും ആകുന്നു. ആകയാൽ മോക്ഷലാഭത്തിനായിട്ടു് അല്പമേ ദേവസേനാപതേ! കടംകഴിക്കണമെ, എന്നു സാരം.]

“അന്നഭോതദവമാമുരകല്പിനോടീ
മനമാമുരകല്പസുന്വൊളെഴും
കനലിൽ ദുരിതത്തെന്യരീച്ചടിയാൻ
പുനരുത്ഭവമാറുവതെന്നു ഗുഹ!”

9

[അന്നഭോതദവ—സുബ്രഹ്മണ്യ—രൂപമായിരിക്കുന്ന ഉരകല്പിനോടു ചേർന്നു് എന്റേ മനമാകുന്ന തീക്കല്പിനെ ഉരയ്ക്കുവോൾ ഉണ്ടാകുന്ന തന്മാനമാകുന്ന അഗ്നിയിൽ ദുഷ്ടമുഖങ്ങളെ ചുട്ടെരിച്ചു ജന്മമരതി വരുത്തുന്നതെന്നാണു ഭഗവാന്റെ എന്നു സാരം. നാനും കവ്യരച്ചു തീയെടുക്കുന്നതാണു ശാസ്ത്രപ്രസിദ്ധമെങ്കിലും പഴയ തോക്കിലും മറ്റുമുള്ള തീക്കല്പിൽ തീവുണ്ടാകുന്നതു് അന്നഭവമാണല്ലോ. ഇതിൽ നവ്യമെന്നു് ഭിരു മേന്മയുമുണ്ടു്.]

“ശ്രുതിമസ്തുകദൃശലമതിൽ ചൊരുളാം
ഘൃതമാര്യരുന്നൊരു ചിന്മയനിൽ
അതിനിശ്ചലനിച്ചുട്ടു വിപ്പതിനായ്
മന്തിയേകിടുകിങ്ങയി ശംഭുസുത!”

10

[വേദങ്ങളുടെ ശിരസ്സുകൾ—ഉപനിഷത്തുകൾ—ആകുന്ന പാലിൽ (അവയുടെ) അർത്ഥാകൃതിയിൽ അവയിൽ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഘൃതരൂപചക്രപാതമായിൽ (താൻതന്നെ അതെന്ന) ഐക്യബുദ്ധിയുണ്ടാക്കണെ, എന്നു സാരം.]

* “ശിരമല്യഗായ സുഷുമനയിലു-
ളളരചലപനി തന്മുടിവാസ്തിലസും
പരവസ്തുവതാണഹമെന്നറിവിൽ
സ്ഥിരയെടുച്ചമനിയ്ക്കുരുൾ ശംഭുസുത!”

11

* (“ശിരോവാചീശിരോദന്തഃ” എന്നു കീകാസവസ്വം. അകാരാന്തം പുല്ലിംഗമായി ജടാധരണം പറയുന്നു.)

[ശിരസ്സിന്റെ അകത്തുള്ള സൂക്ഷ്മനയിലെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ബ്രഹ്മരസ്യത്തെ ഗ്രഹിക്കണം. അവിടെയുള്ള നാഭത്തിന്റെ അവസാന നിലയായി ശോഭിക്കുന്ന പരമാത്മാവു താൻതന്നെയെന്നുള്ളവോധത്തിൽ— അനുഭൂതിയിൽ— എനിക്ക് ഉറപ്പുവരുത്താറാകണമെന്നു സന്ദർഭം.]

“അപകുച്ഛനിമിത്തമതായിട്ടുമെ-
ന്നപരാധശരങ്ങളെളയമ്മപടി
അപനുദ്യമനോ വചനക്രിയനീ
സുപഥത്തിൽനയിക്കു ഗുഹാപ്പണമായ്.”

൧൦

[എനിക്കു കറവിനു കാരണമായ അപരാധപരംപരയെ പൊറമ്മ യെന്നപോലെ കരുണയോടെ പോക്കി എന്റെ മനോവാക്കുങ്ങൾക്കു ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യസ്വാമി സമർപ്പണം ആകമാനം ശരിയായ വഴിക്കു കൊണ്ടുവരണമെ; അല്ലയോ ഗുഹ! എന്തു സംഭോധനയായിട്ടുമെടുക്കാം.]

ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യസ്തവം തീർന്നു ശുഭം.

നീ. തീ. സ്വാ. സ്വരത്രരചന.

“പന്ത്രണ്ടുസെക്കുൻഡിടുകൊണ്ടു ബീജ-
മന്ത്രത്തെക്കൂടെ റായുവിടത്തുമുക്കിൽ
തന്ത്രത്തിലേററിച്ചജപമൊത്തുനിന്തി-
ട്ടന്ത്രത്തിൽ മുറീടിൽ വലത്തുവിട്ട്.”

൧

ഉറക്കൊടുക മേലാവഴി, നിന്തിമുന്യാ-
ലുക്കൊടുതാഴ്ന്നിടിയയലൊഴിക്ക
നോക്കൊക്കയാത്മാവി, ലെടുത്തതേക്കൊ
നീക്കൊല്ല വേഗത്തിലിതാ രഹസ്യം.

൨

മുമ്മൂന്നു തിങ്ങുകകിടുകൊണ്ടുമാത്ര
യെണ്മൂന്നു ചെന്നങ്ങുരുൺചതാകിൽ

സമൂഹശക്തിയുണർവ്വരുദുഷ്ടി -
നിമ്ബലമാം വത്സാമരൂചൊന്നാൽ."

൩

(നീ. തീ. സ്വ. സ്വതന്ത്രരചന) ഇങ്ങനെ പ്രാണായാമം.

[ഈ ഭാഗം വിസ്തരിച്ചു ഫഠയോഗപ്രദീപികയിൽ കാണാം. പൂരക
രേഖകൾ കണ്ടുകൊണ്ടു സമയം കുറഞ്ഞാൽ ഫലം കറയുമെന്നു
ഉള്ളി. രേഖകൾ (പുറത്തുവിടൽ) ഗ്രഹിക്കുന്ന (പൂരക) സമയത്തേക്കാൾ
വേഗമായാൽ അബദ്ധംതന്നെ. ആദ്യം ഇടത്തുകുടി വലിച്ചു വലത്തുകുടി
വിട്ടാൽ പിന്നെ വലത്തുകുടി പൂരകംചെയ്തു ഇടത്തുകുടി വിടണം. ആ
രമസ്വരൂപത്തെ തന്നായി ചിന്തിക്കുന്ന മനസ്സിനെ ഹൃദയത്തിൽ തന്നെ
അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമധ്യത്തിൽ നിർത്തിക്കൊണ്ടുവേണം പൂരകാദികളെല്ലാം
ചെയ്യാൻ.]

“ജാതി വാത്രമറിവുള്ള ദാസന-
ല്ലാതിരുന്ന സകചേന്ദ്രിയത്തെ ഉം
നീതിനിഷ്ഠയൊടുകൂടി മേൽമുര-
ജ്യോതിപാത്രം, ശുചിയും മനസ്സിൽ,
വ്യഗ്രവും തെളിവുചേർന്നുവേദന-
ച്ചുറപ്പിഞ്ഞു നിന്നവീണ വിട്ടു, തൻ
അറമാകിലറിയപ്പെടാതെ നോ-
ക്കാരപോലെ വിളയാടിടുന്നതായ്”,
ശാന്തമംഗലവപുണ്യാടൊത്തു വേ-
ദാന്തമൂലവടിവുറു, മുറുപ്പൻ
അന്തമാഭിയിവകെട്ട വിദ്യന്തൽ
തന്തലയ്ക്കു പിണയാതെ നില്പതായ്”,
ഭേദമറുരുവകന്നു ചിൽസുഖ-
സ്വാദമൻ വിളമടുക്കുംഗിയിൽ
ആദരിച്ചു, തലോടിടുന്ന തൃ-

പ്രാദപങ്കജമിടഞ്ഞു നില്പതായ്,
മൂന്നുകണ് ശിതിഗളങ്ങളിത്രമേ-
ലൊന്നുചേന്നുവടിവയ്യുവേഗമെ
എന്നുമോർക്കിപ്പിതളിന്റെയപ്പുറ-
ത്തന്നു മദപയപദത്തിലെത്തിടാം.” ൧. ൨. ൩. ൪. ൫.

സഗുണധ്യാനം. (കൈവല്യോപനിഷത്.)

“എല്ലാററിന്നുമിടംകൊടുത്തു മുറിയായുള്ളൊരളിക്കും നിറ-
ഞ്ഞല്ലാത്തതൊടിരിപ്പതെങ്കിലുമിതെന്നന്നി ഗ്രഹിപ്പാൻതരം
തെല്ലാശിപ്പാ നേകമേറു നടുനാഡിത്തട്ടിലുച്ചസ്ഥമായ്
ഘല്ലാബ്ജത്തിൽവിളങ്ങിടുന്നപരമജ്യോതിസ്സെന്നിക്കൊരത്രയം.”

“ഒളിവെളിയതുതന്നിലാകമാനം
തെളി വിൽവരുത്തിയൊരുന്നമായി നില്പാൻ
കളിർതഴുതരുളോടുകൂടി മായ-
ക്കളിയിപ്പിരിക്കുമോരീശപരൻ തുണയ്ക്കും.”

“മനസ്സിന്ദ്രിയാദി പ്രവൃത്തിയ്ക്കു മുമ്പൻ
വീനപ്പോലിലോപാധിയാകശ തുല്യൻ
ജഗദ്യോജ്യതന്മുഖാരക്കനെപ്പോ-
ലമംതന്നയാനിത്യബോധാത്മരൂപൻ.”

൧

മുഖമൂല കണ്ണാടിയിൽ കാണതെന്നും
മുഖമെന്നിൽനിന്നന്യമം വസ്തുവല്ല
മുദാഭാസനാം ജീവനുള്ളതിപ്പോ-
ലമംതന്നയാ നിത്യബോധാത്മരൂപൻ

൨

THE SWAMI'S WRITINGS

വിയത്തെപ്പമല്ലാപരം ശുദ്ധമെന്നായ്
സമസ്തത്തിലും വ്യാപ്തമാമേതെന്നാൽ
സമസ്തപ്രപഞ്ചം തൊടുന്നില്ലാത്താ-
ലഹമേതെന്നയാനിത്യബോധാത്മരൂപൻ. ൧

൩

ഹസ്തമലകസ്തോത്രത്തിൽനിന്നു തർജ്ജിമ.

ആത്മപത്മം | ൯൦.

“പ്രാണനും മനവും ശരീരവുമിന്ദ്രിയങ്ങളുമല്ലമേ-
ക്കണമല്ല മഹാമതിപ്പതുമല്ലബുദ്ധിയുമല്ലഹം;
നാനയങ്ങളുമല്ലഭ്രമികളത്രപുത്രമല്ല, ചിത്-
സ്ഥുണവിഗ്രഹമാനും സർവമത്തുകാണമോരു സാക്ഷിതൊൻ. ൧

വള്ളിയെന്നറിയായ്കൊണ്ടത്ര സപ്പ്തമായ വിധം തനി-
യ്ക്കുള്ളിരിപ്പ ശരാശരിയ്ക്കണരാതെ താനിഹ ജീവനായ്
തള്ളിവിട്ടമിവിഭ്രമം കയറെന്നുകേട്ടുതറച്ചുപോ-
ലുള്ളിലായിതു ജീവനല്ല ശിവോഹമെന്നു ഇത്രുകതിയാൽ. ൨

സത്യബോധസുഖസപരൂപമാതാപരം പൊരുൾതന്നിലീ-
മിത്വയാകിയ വിശ്വകല്പന വന്നു വിഭ്രമശക്തിയാൽ
സപ്തമട്ടു സുഷുപ്തി മോഹബലത്തിനാലതസത്യമം
നിത്യശുദ്ധവചസ്സൊത്ത നിറഞ്ഞെഴും ശിവനൊന്നുതൊൻ.

എങ്കൽനിന്നകലത്തുവാസ്തവമായ് ജഗത്തണമത്രമാ-
യെങ്കിലും വരുകില്ലതൊക്കെയവിദ്യയാൽ പരികല്പിതം
ഭൂപ്പണത്തിനകത്തെഴുന്നവചോലെയദയനായിട്ടു-
ന്നിപ്പരീശനിലുള്ളതായി വരുന്നതൊന്നതിനാൽ ശിവൻ. ൪

ജന്മവൃദ്ധി വിനാശമറാവനാണുഞാൻ പാകപ്പെട്ട-
ന്നമ്മമാചിതിശക്തിയാലുദയാം ജരാന്തരയാക്കെയും
ചിന്മയാകൃതിയാമെനിഞ്ജോരു കാൽക്കാരവുമിപ്പ് ഹം-
തന്മ്ചെയ്തുതിതാകെഞാൻ ശിവവാചകക്കുറിയും പരൻ.” ൫
(നീ. തീ. സച.) (ഭഗവല്പാദീയത്തിൽ നിന്നുതർജ്ജിത. അഭൈതസ്തവകം.)

“പരത്തിൽ സ്തുതിക്കുന്നാതീ വിശ്വമെല്ലാം
പരാത്മാവതാം കാരണേ ലീനമാക്കി
നിറഞ്ഞതാൻ പരാനന്ദപൂർണ്ണൻ വസിക്കു-
ന്നറിഞ്ഞീടുകില്ലാത്തരം ബാഹ്യമൊന്നും.”

൧

(അഭൈ. സ്ത.) ശ്രീരാമഗീതയിൽ നിന്നു തർജ്ജിത.

“അവിദ്യയാറാലുഭൂതിമാഗ്ഗമാ-
യവിച്ഛിദ്യുണ്ടാമവനെന്നുവന്നിട
ചവിട്ടിവിട്ടോരുരൂപോൽ തിരിഞ്ഞിട-
‘ന്നവിദ്യതാൻ സംസ്കൃിയ’കൊണ്ടു റിന്നിടും.

൨

ബാധിതാനുവൃത്തിയെന്നു ചേരിതിന്നുരച്ചിടാം
ബാധയില്ലിതിൻവഴിയ്ക്കു തത്വവിത്തിന്നേതുമ
മുഖടുക്കിലുണ്ടവിദ്യ തൻവി നാശമന്തിമ
കൈവരുന്നതിസ്തരീരമുലകമ്ഹാനിയിൽ.”

൩

ശ്രീനീലകണ്ഠതീർത്ഥപാദസൂചി.

സ്വാനുഭൂതിപഞ്ചകം.

“ഗുണമെങ്ങനെ മാറിടാതിണങ്ങി-
സ്തുണിയിൽ കാണമതേകണക്കിലൊന്നും
പ്രണവത്തിലടങ്ങിനിന്നിടും നി-
സ്തുണസച്ചിൽസുഖവസ്തുറായതീഞ്ഞാൻ.

൪

ഉണക്കവെഴുത്തുഗ്രന്ഥവനി-
 ണ്ണന്നുണന്നുരവൊന്നുചോലെയുള്ളിൽ
 ഞാനതെ സദാവിളക്കിടും നി-
 ്സ്തുനസച്ചിൽ സുഖവസ്തുവായതീഞ്ഞാൻ. ൨

ഗുണവിക്രിയകൊണ്ടു സൃഷ്ടി, സംര-
 ക്ഷണ,സംഹാരമിതൊക്കവേനടത്തി
 ഗണനാധിവിട്ടു വാഴുമനി-
 ്സ്തുനസച്ചിൽ സുഖവസ്തുവായതീഞ്ഞാൻ. ൩

കണഭക്ഷപദക്ഷകാടിവിദ്യാ-
 ചണപക്ഷാതരസാക്ഷി 1720ഭേ
 ഉന്നർവ്വഹനീശം തെളുത്തുടും നി-
 ്സ്തുനസച്ചിൽ സുഖവസ്തുവായതീഞ്ഞാൻ. ൪

ഗണസഞ്ചയസേവ്യനായി ഗുണ-
 ക്ഷണപഞ്ചൽത്തിരവംഭ്രിയായിനിത്യം
 ഘണിഭൂഷണവേഷമാണെഴും നി-
 ്സ്തുനസച്ചിൽ സുഖവസ്തുവായതീഞ്ഞാൻ. ൫

സ്വാനഭൂതിപഞ്ചകം തീൻ.
 (ചര. നാ. സ്വപരന്ത്രരവന.)

“പൂജാദിയിൽ കൈനിയന്നെ ഭവാനെയൊട്ടും
 പാകം വരാത്ത മുനിമാർ പറയുന്ന ശാഭോ!
 പാത്തിടിറയതു നിത്യമരൂപനേവം
 പാഴാഭഭോഗമതിദാശയുദിക്കയില്ല. ൧൦

തൃഷിജ്ജ്ഞാൻ. നല്ലസിന്ധാകിലുമാറുകേതി
 തള്ളിക്കാടിത്തേതുവ നൽകകിലായവർ”

ഉള്ളം തെളിഞ്ഞവിലഭൂതിയുദേ കുമെല്ലാം
കള്ളപ്പകിട്ടുകലരം തവചായയത്രെ. ൧

ശ്രീകണ്ഠ! നീ ത്രിഭുവനങ്ങളിലും നിറഞ്ഞൊ-
രേകസ്വരൂപനവിലാദിപുമാൻ പുരാണൻ
ലോകം ലയിക്കുമേളവിൽ കലശം തകന്നാ-
ലാകാശമെന്ന വിധമങ്ങവശേഷനാകാ. ൩

ഒന്നെങ്കിലും ദിവിവിളങ്ങിട്ടമർക്കബിംബം
ഭിന്നങ്ങളാം ഘടജലങ്ങളിൽ വേറുവേറായ്
തോന്നുന്നപോലെ ഹൃദയങ്ങളിലൊത്തുനീതാൻ
നിന്നിട്ടനേകകലയാൻ പടിക്കുകൊണ്ടു. ൪

ഉണ്ടാക്ക, കാക്കക, യഴിക്കുക വിശ മേവം
മേ ഞാനാമേ തവനിനയ്ക്കുകിലെങ്കിലുംനീ
പണ്ടുകിടക്കുമടിയറൊരു ജീപകമലം
കൊണ്ടെക്കിനാവിരസമം സകലം നട്ടത്തു. ൫

(ശിവഗീതയിൽനിന്നു തർജ്ജിമ.)

ചന്ദ്രമാനന്ദനാഥൻ

തത്ത്വചമസിനപകം.

“ന ത്തായ് തന്നെയിരുന്നമുൻഗൃതമാം തേജോബുഭ്രവാദിയാ-
യിഭ്രേഹംപണിചെയ്തു തീകലഭിമാനത്താൽപരൻജീവനായ്
ദേഹത്തോളവുമുള്ള കായ്മൊഴിവാക്കിക്കൊണ്ടുക തന്നെസ്സുഖ-
ജ്ഞാനാദൈവതപരാത്ഥവസ്തുവതുനീയായിട്ടിതാവനീതു. ൧

തേനിൽചേന്നൊരുമിച്ചതാം ചലരസം
 പോലെങ്ങൊന്നൊന്നൊന്നം ന-
 ല്ലാനന്ദരസം ഭജിപ്പിതു ജനം
 ബോധിച്ചിടുന്നില്ലമോ!!
 യാതൊന്നിന്നു പതിച്ചു മേലിവർപരം
 ഭൂഖിച്ചിടുന്നോർകളാ-
 സ്തന്നിടുന്നപരാത്മാവസ്തുവതുന്നീ
 താൻ, ഭൂഖിയല്ലെന്നമെ.

൨

ഏറ്റോലിക്കടൽവെള്ളമുദ്രാടിവായ് പിന്നീടുതിന്നാകവേ
 ചൊല്ലൊങ്ങുപുഴയെന്നപേർ ലൊഴുകുവാശിയിടയെന്നിയേ
 അപ്പോൽ 'തന്നെ'യവിദ്യതെളിടുമപാധിച്ചേച്ചയലേമറ-
 ന്നാപ്പോളപ്പരാത്മാവസ്തുവതുന്നീയായോക്കു നിൻപുണ്ണത. ൩
 ജീവൻ പോയൊരു കന്യുണങ്ങിമറിടത്തായസ്ഥലംകെട്ടിടും
 ഭാവംകാട്ടുകകൊണ്ടു ഭോമിതിൽനിന്നാത്മാവു വേറൊന്നിവൻ
 പൊയ്യാംചൈതന്യമെന്തൊക്കെ നിത്യനിവനാമന്മാവുതാനായിരി
 ക്കണെന്നോക്കു, പരാത്മാവസ്തുവതുന്നീ ഭേദമം വിട്ടിട്ട്. ൪

ഇക്കാണുന്നജഗത്തെവൻകലതി സൂക്ഷ്മപ്പെട്ടിരുന്നിങ്ങുവ-
 ന്നാക്കുംചേന്നവടതേദീയമുദുഖീജത്തിൻകൽനിന്നെന്നപോൽ
 ശ്രദ്ധാവാനണതന്നിൽവച്ചുമണവാമാത്മാഗമിക്കായ് വരും
 ശ്രദ്ധിച്ചിടപരാത്മാവസ്തുവതുന്നീ സത്യം, വൃഥാമറവ. ൫

നീരിൽചേൻ ലയിച്ചിടും ലവണഖണ്ഡം ക-
 ണ്ണിനായ് കാണുവാൻ
 പാരമേശ്വരമീരസത്തെ രസനാഗ്രത്താൽ
 ഗ്രാമിക്കുവിധം

CHATTAMPISWAMI ARCHIVES

നേരേറ്റത്തിൽ വിളങ്ങിടം പരനവര-
താനെന്നതാചാർച്ചവാ-
ക്സരതാലറിയാപരാ പെ പളനീയാണ-
ല്ലിതൊന്നംസംഖ.

ബ

മോഷ്ടിപ്പോരൊരുമന്റെ രത്നമഖിലം
നട്ടിച്ചുകൺകെട്ടി വൻ
ക) തല്ലുകൊരിഞ്ഞരണ്ണമരിഷ-
രംകരബോധമാം കണ്ണിനെ-
കെട്ടി ശ്രീഗുരുവാക്കിനാൽ തടയിതിനീ
മുകതൻ, വഴിക്കരനാൽ
കാട്ടിൽപ്പെട്ടവനെപ്പമാത്മചടീവാം
നീ നിപപദം വേരുക.

൭

അജ്ഞാതപുനജ്ജനിച്ചിട്ടുമാക്കത്തിങ്കൽ വാഗാദിയ-
പ്രാജ്ഞകൾപ്രലയിച്ചുപിന്നയമുടൻ ജാഗ്രത്തിലാകുന്നപോൽ
പ്രാജ്ഞ കെട്ടുവെട്ടിയൊത്തൊരു നായ്തീന്നിട്ടുടൻമൃത്യുവെ
ബഭജിക്കുന്നു രാത്മാസ്സാതു നീതാൻ മൃത്യുപോക്കുകവ്യ

കള്ളി മുട്ടുപഴുത്തവെണ്മഴുവെട്ടു-
ത്തിട്ടുനമുലം കരം
പൊള്ളിബുന്ധനമേറാപോലഗൃതമാം
ദേഹത്തിപ്പൊറ്റിനാൽ
മൂലൻ ബലനതായിട്ടുൻ പരമാ-
ത്മഗ്രാഹിദിഖിച്ചിടം
ഗ്രന്ഥാത്മപരമാത്മവസ്തുവതനീ,
മേദിക്കവന്ധഭ്രമം.

ൻ

തന്നത്രാദയബോധസത്യവടിവു-
ളാഖ്യനാമപ്പനാൽ

൨൬

നന്നായ് ബോധിതനായറിഞ്ഞു നയവാ
കാൽ ശോഭകേതപാഹപനാം-
പുത്രൻ തല്പരിചോ'ത്തിതലപദം
കാണുന്ന മറേറവനും'
നിത്യാനന്ദമണതുകൊണ്ടു കൃതകൃ-
ത്യന്തന്നെയായ് തീർന്നിട്ടു."

ശ്രീനീലകണ്ഠതീർത്ഥവാദസവാമി.
(സ്വാരാജ്യസിദ്ധിയിൽനിന്നു തർജ്ജിമ)

എൻ. എസ്. തതപാലോകമന്ദിരഗ്രന്ഥാവലിഒന്നാം ഖണ്ഡ

ബ്ര ൨൧ ൦൦ ജ ലി .
സമാപ്തം.
ശുഭം. ശാന്തി.

'ആചന്ദ്രർഷിം നാകലോകാനുകാരം
വൈചക്ഷണ്യം ചാത്രസംലഭിതേതി
ശ്രീഭട്ടാരസവാമിപാദൈ നിസൃജ്യാ
ധീഭാണധാഗാരോദ്ഘാഷ്ടേഷോജ്ജ്വലിർനഃ'

ജ്ഞാനപ്രകാശം—

